

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.45/2020/15.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2020. szeptember 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2020. június 5. napján kelt 4.B.13/2020/23. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy

I. rendű vádlott 71.485 (hetvenegyezer-négyszáznyolcvanöt) Ft, Terhelt2 II. vádlott 71.485 (hetvenegyezer-négyszáznyolcvanöt) Ft, III. rendű vádlott 133.201 (százharmincháromezer-kettőszázegy) Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles külön, az állam terhén maradó bűnügyi költség 262.604 (kettőszázhatvankettőezer-hatszáznégy) Ft.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy az I. rendű vádlott lakcíme Helység1/3/5/7/9/10 X. kerület, 01 utca 1.számú.; II. rendű vádlott lakcíme Helység1/3/5/7/9/10, III. rendű vádlott vonatkozásában elrendelt 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztés büntetést kiszabó Pesti Központi Kerületi Bíróság ügyszama 8.Bpk.50.922/2018/3.

Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és III. rendű vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2020. június 5. napjától a mai napig 2020. szeptember 16. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések tartamába beszámítani rendeli.

Kötelezi III. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 23.564 (huszonháromezer-ötszázhatvannégy) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék 2020. június 5. napján kelt 4.B.13/2020/23. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és III. rendű vádlottat 1-1 rb társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) és 1-1 rb társtettesként elkövetett (Btk. 184.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (2) bekezdés a pont) új pszichoaktív anyaggal való visszaélés büntetében. Ezért az I.r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra, a II.r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év 2 hónap fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, a III.r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjait, rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idők beszámításáról. A II.r. vádlott esetében a PKKB 10.B.13.073/2016/32. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés, a III.r. vádlott esetében a PKKB 8.Bpkf.50.922/2018/3. számú határozatával kiszabott 1 év 2 hónap fogházbüntetés végrehajtását elrendelte. Határozott a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen mindhárom vádlott és védőik enyhítésért, II.r. és III.r. vádlott védője a büntetés és a végrehajtási fokozat enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.155/2020/1-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta. A törvényi előfeltételek fennállásáról meggyőződve fogadta el a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát, majd alapította a tényállást a vádlottak beismerésére és a vádirati tényállásra, amelyeket az ügy iratai is alátámasztottak.

[4] A vádlottak bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a jogi minősítést helyesnek értékelte.

Álláspontja szerint a törvényszék a büntetés nagyságát befolyásoló körülményeket részletesen és megfelelő súllyal vette számba. A különös részi minimumhoz közelítő tartamú szabadságvesztés büntetések, az ítéletben pontosan felsorolt súlyosító körülmények mellett nagyon méltányosak, ennél enyhébb tartamú büntetés alkalmatlan lenne a büntetési célok elérésére. Kifejtette, hogy a toxikológiai szakértői vizsgálat elvégzésével felmerült költséget a vádlottaknak kell viselniük. Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét annyiban változtassa meg, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségből I.r. vádlottat 71.485 Ft, II.r. vádlottat szintén 71.485 Ft, míg a III.r. vádlottat 133.201 forint külön-külön történő megfizetésére kötelezze, megállapítva, hogy 262.604 forint marad az állam terhéen. Egyebekben helybenhagyási indítványt tett az indokolás kiegészítését követően.

[5] A másodfokú eljárásban az I.r. vádlott védője kifejtette, hogy a törvényszék tévedett cselekmény minősítésénél. Rámutatott, hogy a forgalomba hozatal és a kereskedelem elhatárolásának alapja a haszonszerzésre törekvés. Olyan bizonyíték nem került beszerzésre, amely bizonyítaná, hogy védenca kereskedéssel valósította meg a kábítószeres cselekményt. Rámutatott, hogy az elkövetők által forgalmazásra szánt, de lefoglalás folytán forgalomba hozni nem sikerült kábítószerre nézve nem a megszerzés vagy a tartás elkövetési magatartása, hanem a forgalomba hozatal valósul meg, de mivel a kábítószer készletezése a forgalomba hozatali magatartás részeként értékelendő, értelemszerűen kísérletként. Álláspontja szerint az I.r. vádlott cselekménye kétséget kizáróan kísérleti szakban maradt, ekként a forgalomba hozatallal jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének kísérletét valósította meg. Előadta, hogy az enyhítő körülmények között nem került megfelelő nyomatékkel értékelésre büntetlen előélete, a teljeskörű bűnösségre kiterjedő beismerő vallomása, az őszinte megbánása, az a körülmény, hogy a kábítószer és az új pszichoaktív anyag nem került be a forgalomba, valamint az, hogy védenca egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy az ítéltábla az I.r. vádlott kábítószerrel kapcsolatos cselekményét forgalomba hozatallal, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer kereskedelem büntetnének kísérletként minősítse, és a tételesen felsorolt enyhítő körülményekre tekintettel a szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát jelentősen enyhítse, a szabadságvesztés büntetést pedig börtön fokozatban rendelje végrehajtani.

[6] A III.r. vádlott védője az enyhítésre irányuló fellebbezését azzal indokolta, hogy védenca beismerő vallomást tett, két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, pánikbeteg. A kábítószer és az új pszichoaktív anyag nem került be a kereskedelmi forgalomba, mindezek nyomatékossabb értékelésével rövidebb tartamú szabadságvesztés alkalmazása indokolt a III.r. vádlottal szemben.

[7] A másodfokú nyilvános ülésen I. rendű vádlott védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezést indokolta részletesebben. Előtte azonban kifejtette jogi álláspontját arról, hogy a tényállás megalapozottságával kapcsolatban semmilyen aggálya nem merült fel, ellenben már az előkészítő ülésen megtartott perbeszédében is jelezte, hogy az elsőfokon eljáró bíróság tévedett akkor, amikor védenca magatartását befejezett bűncselekményként értékelte. Kiemelte a Győri Ítéltábla több ügyben hozott eseti döntését, állásfoglalását jogi álláspontjának alátámasztására (Győri Ítéltábla Bf.43/2016/4., Bf.14/2015/9., Bf.47/2017/15.

szám alatt közzétett eseti döntések). Álláspontja szerint a terhelt magatartása nem a kábítószer-kereskedelem befejezett alakzataként kell, hogy értékelést nyerjen, hanem forgalomba hozatal kísérletéről van szó, mint ahogyan az új pszichoaktív anyaggal való visszaélés tekintetében is. A cselekmények kísérleti szakban maradását enyhítő körülményként figyelembe kellett volna venni a büntetés kiszabása során. Kifejtette, hogy az elsőfokon eljáró bíróság tévedett akkor is, amikor a társas elkövetői alakzat tekintetében a bünszövetséget megállapította. A Kúria egyöntetű álláspontot fogalmaz meg azzal kapcsolatban, hogy a bűncselekmény bünszövetségben elkövethető akkor is, ha a terhelt megállapodnak szándékos bűncselekménysorozat elkövetésében. Jelen ügyben egyszeri elkövetésről van szó. Az I.r. vádlottal szemben több olyan enyhítő körülmény nem került értékelésre, amely egyébként az előkészítő ülésen megállapított tényállás vonatkozásában már a terhelt javára értékelendő lett volna. Az enyhítő körülmények között nem került értékelésre, hogy a terhelt cselekménye kísérleti szakban maradt, hogy a lefoglalt kábítószer hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határát, míg a lefoglalásra került új pszichoaktív anyag hatóanyagtartalma a csekély mennyiség alsó határát alig haladta meg. Álláspontja szerint a büntetés kiszabása körében értékelt enyhítő körülmények között nem megfelelő nyomatékkal került értékelésre a terhelt büntetlen előélete, a teljes körű, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása, az őszinte megbánása, az a körülmény, hogy a kábítószer és az új pszichoaktív anyag nem került be a forgalomba, valamint az, hogy I. rendű vádlott egy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni. Nagy nyomatékkal kell figyelembe venni azt is, hogy még nem állt a bíróság előtt.

[8] Kérte, hogy a másodfokú bíróság fellebbezése írásbeli indokolásában megfogalmazottakkal egyezően a védencével szemben a kiszabott szabadságvesztés büntetést jelentősen enyhítse, a végrehajtási fokozatot börtönben határozza meg és a közügyektől eltiltás tartamát pedig csökkentse.

[9] II. rendű vádlott védője csatlakozott az I.r. vádlott védőjéhez. Álláspontja szerint is az enyhítő körülmények nem kellő súllyal, illetőleg nem minden enyhítő körülmény került figyelembe vételre, így a kísérlet sem. Kiemelte, hogy gyakorlatilag egy gramm kábítószer sem került be a kereskedelembé, egy fogyasztó sem került feltárássra. Védence megbánásának figyelembe vételét kérte, továbbá a beismerő vallomását, valamint azt, hogy négy kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni. Indítványozta, hogy az ítéltábla az enyhítő és súlyosító körülményeknek a megfelelő súlyozásával enyhítse a védencével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést, és börtön fokozatot alkalmazzon.

[10] III. rendű vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletével szemben enyhítésért bejelentett fellebbezését, annak írásbeli indokolását fenntartotta. Utalt az előtte felszólaló két védő perbeszédére, akik kiemelték, hogy a bíróság enyhítő körülményként vette figyelembe a terhelt beismerő vallomását, amit kiegészít azzal, hogy ezzel ők nagymértékben hozzájárultak már a nyomozástól kezdődően a büntetőeljárás felgyorsításához, mely kiterjedt a beismerő vallomásuk, illetőleg a tárgyalásról történő lemondásra is. Védence két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, sem a kábítószer, sem az új pszichoaktív anyag nem került be a kereskedelmi forgalomba. Ezzel összefüggésben felhívta a figyelmet arra, hogy a fellebbezési főügyészség átiratában jelezte, hogy az ilyen típusú magatartás mindig további bűnelkövetés és további elkövetői magatartásokat generál, ez jelen ügyben nem történt így. Kiemelte a III.r. vádlott egészségügyi állapota tekintetében, hogy pánikbetegségben szenved, ez mindenképpen csökkenti a börtöntűrő képességét. Amennyiben az ítéltábla úgy látja, hogy a cselekmény kísérleti szakban rekedt, illetőleg ez az elkövetési magatartás nem valósítja meg a bünszövetségi formát, abban az esetben törvénysértően súlyos volna az elsőfokon kiszabott büntetés, így az indítványa arra is irányult, tekintettel arra, hogy jelentős enyhítő körülmény merült fel, hogy a másodfokú bíróság enyhítse az elsőfokon kiszabott

büntetést, azt börtön fokozatban állapítsa meg és ezzel összhangban csökkentse a közügyektől eltiltás tartamát is.

[11] A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az elsőfokú ítélet ellen a védelem által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak, az átiratában írtakat továbbra is fenntartotta. Rámutatott a felülbírálat korlátozott, a törvényszék az eljárás során olyan eljárási hibát nem vétett, amely akadályát képezte volna a másodfokú felülbírálatnak. A törvényi előfeltételeknek a fennállásából meggyőződve fogadta el a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát az elsőfokú bíróság, tekintettel arra, hogy a vádlottak vallomást nem tettek a nyomozás során, azonban az előkészítő ülésen a váddal egyezően beismerték a bűncselekmény elkövetését és lemondtak a tárgyalásról. A megállapított tényállás megalapozott, az nem támadható, törvényesen került sor a rögzítésére, az ügyészség álláspontja szerint a jogi minősítés is helyes. Amennyiben azt lehet megállapítani, hogy a vádlottak kereskedési, haszonszerzési célzattal, jelentős mennyiségű kábítószer beszereztek, abban a pillanatban a kereskedői magatartás befejezett. A vádlottak esetében nemcsak, hogy beszerezték azt, hanem ki is porciózták és megközelítették az elkövetésnek a helyszínét, ahol értékesíteni kívánták. Az irányadó tényállásból helytálló a bűncselekményeknek a minősítése is. A kiszabott büntetések nagyon méltányosak, az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a büntetés kiszabási körülményeket is. Valamennyi vádlottal szemben a bűncselekmény elkövetésekor büntetőeljárás volt folyamatban, de tény, hogy az I.r. vádlott még büntetlen előéletű volt a cselekménye elkövetésekor. Nyilvánvalóan a kiskorú gyermekes családi állapot enyhítő körülmény, azonban ők már akkor is a vádlottaknak a gyermekei voltak, amikor ezt a bűncselekményt elkövették. A toxikológiai szakértői díjakat a vádlottaknak kell viselnie még akkor is, ha az nemleges eredményt hozott. Összefoglalva indítványozta, hogy az ítéltábla a bűnügyi költség vonatkozásában változtassa meg az elsőfokú ítéletet, a rendelkező részében az ügyszámot javítsa ki, egyebekben az indokolás kiegészítését követően hagyja helyben.

[12] I. rendű vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot.

[13] II. rendű vádlott szintén megbánta tettét. Utólag jött rá, hogy mit követett el, vállalja a büntetést, amelynek tartalmát azonban hosszúnak találta. Nélkülöző családjáért és négy gyermekéért aggódott, ezért rövidebb tartamú büntetés kiszabását kérte.

[14] III. rendű vádlott az utolsó szó jogán azt nyilatkozta, hogy az előkészítő tárgyaláson nem tudta elmondani, hogy a bíróság vegye figyelembe azt, hogy nem bűnözői életmódot élt, családfenntartóként dolgozott, két kiskorú gyermeke van, akiket a felesége lát el. Az, hogy most nem tud dolgozni a családja eltartásáért, nagyon megviseli a gyerekeket, illetve a feleségét, akinek sajnos trombózisa van. A büntetését nagyon soknak találta, először van börtönben, még ilyen hosszú időt nem töltött távol a családjától. Kérte a büntetés enyhítését.

[15] Az enyhítésért bejelentett védelmi fellebbezések nem megalapozottak.

[16] A másodfokú bíróság a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül.

[17] A korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróság a Be. 590.§ (5) bekezdésében foglaltak szerint vizsgálta a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányt, az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút hatályon kívül helyezési okok fennállását, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, amennyiben a terheltet fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni és a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is.

[18] A Be. 591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján a vádlottak felmentéséről vagy velük szemben az eljárás megszűn-tetéséről kellett volna rendelkezni.

[19] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[20] Jelen esetben az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta a vádlottak beismerő vallomását, tehát a bűnösség megállapítása a beismerő nyilatkozat elfogadásán alapul. A Be. 606. § (3) bekezdése szerint, ha az első fokú bíróság ítélete a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapul a másodfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott ítéletnek a bűnösség megállapítására, a váddal egyező tényállásra, valamint a vádirati minősítéssel egyező minősítésre vonatkozó rendelkezéseit akkor változtathatja meg, ha a terhelt felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének van helye. Ebből következően a másodfokú bíróság figyelemmel a korlátozott fellebbezésre és ezen Be. rendelkezésre nem is vizsgálhatta az elsőfokú bíróságnak a vádirattal egyező tényállásra és minősítésre vonatkozó rendelkezését. Miután a vádirati tényállás ugyancsak kábítószer-kereskedelem büntette és új pszichoaktív anyaggal való visszaélés büntette miatt került benyújtásra, és ezzel egyező az elsőfokú bíróság megállapítása, a másodfokú bíróság az eljárási törvény idézett rendelkezéseiből következően a minősítést - szemben a védők által hivatkozottakkal - nem vizsgálhatta. Így nem vizsgálhatta a kísérletet, bűnszövetséget, mert ezt a fellebbezési korlátok megakadályozzák illetőleg a felülbírálati korlátok is, amik a másodfokú bíróságra irányadóak.

[21] A bűnösség beismerése, és a fellebbezés iránya miatt valamennyi vádlott esetében a másodfokú bíróságnak csak a büntetés kiszabása körében volt lehetősége vizsgálni, valamint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben mint pl a bűnügyi költség, amely a Be. 590.§ (5) bekezdésén alapul, figyelemmel arra, hogy felmentésnek, illetve az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[22] A cselekmények megnevezése és minősítése megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[23] Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel a vádlottak javára értékelendő bűnösségi körülményeket, és a védői hivatkozásokkal ellentétben, megfelelő súllyal értékelte azokat. Megállapítható, hogy a terheltekkel szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. A vádlottak terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele 5-20 év illetve 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, a halmazati szabályok miatt a büntetési tétel 5-25 évig vagy életfogytig terjedő szabadságvesztés büntetés. Az irányadó középérték 15 év, amely középértéktől kell a bíróságnak kiindulnia a büntetés kiszabás során. Az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság az általa is felhívott enyhítő körülményeket, miszerint nem jutott el a kábítószer a fogyasztókhoz, illetve az I.r. vádlott büntetlen előéletű, a vádlottak beismerték a bűncselekmények elkövetését, megbánták, elfogadták a vádirati minősítést, ezért kerülhetett sor előkészítő ülésen ítélet meghozatalára, kiskorú gyermekekről gondoskodnak, maximálisan figyelembe vette. Ahogy az ügyész is utalt rá a különös részi minimumnál, 5 évnél, alig magasabban állapította meg a szabadságvesztés büntetések tartamát valamennyi vádlott vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság a büntetések egyéniesítése során mérlegelte a vádlottak előéletét is. A II.r. és a III.r. vádlottak korábban büntetve voltak, felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követték el a terhükre rótt bűncselekményeket, így értelemszerűen ezt a körülményt a büntetéskiszabás körében is értékelni kellett. Az igen magas büntetési tételkeret mellett, az enyhítő körülmények nagyobb súlya miatt a minimumhoz nagyon közel állapította meg a ténylegesen kiszabott szabadságvesztés

büntetéseket a törvényszék. Figyelemmel az elkövetett cselekmény jellegére és a II.- III.r. vádlottak előéletére is az ítéltábla álláspontja szerint sem merülhetett fel az enyhítő szakasz alkalmazása a vádlottak vonatkozásában, tehát a törvényi különös részi minimumnál kevesebb büntetés meghatározása. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvény írja elő fegyház fokozatban, ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt. Az elsőfokú bíróság azzal, hogy a törvényi különös részi minimumhoz igen közel határozta meg a szabadságvesztés büntetéseket, maximálisan értékelte az enyhítő körülményeket. Börtön fokozat megállapítása a törvény által előírt fegyház fokozat helyett már további értékelése lenne ugyanazoknak az enyhítő körülménynek, amely kétszeres értékelésére az ítéltábla nem látott okot.

[24] Mindezekre tekintettel az ítéltábla nem talált olyan indokot amely az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a büntetések vonatkozásában indokolná. A kiszabott szabadságvesztés büntetések, azok fokozata, és a közügyektől eltiltás is arányos a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és a személyiségükben rejlő társadalomra veszélyességgel.

[25] Figyelemmel volt az ítéltábla arra is, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint az elsőfokú bíróság ítélete kisebb megváltoztatására nincs helye.

[26] Mindezekre tekintettel az enyhítésre irányuló fellebbezéseket az ítéltábla nem találta megalapozottnak.

[27] Alapos ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség átiratában írtak a bűnügyi költség vonatkozásában. Helytállóan mutatott rá az ügyészség arra, hogy a vádlottak toxikológiai vizsgálatával felmerült költséget nekik kell viselniük külön-külön, míg a III.r. vádlottnál a kirendelt védői díj miatt eltérő a fizetendő bűnügyi költség összege. Ezért a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései alapján rendelkezett az ítéltábla ezen költségek viseléséről.

[28] Pontosítani kellett a vádlottak személyi adatait, valamint a PKKB 8.Bpkf.50.922/2018/3. határozat ügyszámát, amely elírás folytán III.r. vádlott vonatkozásában helytelenül került feltüntetésre a rendelkező részben, mely az ítélet indokolásában már helyesen szerepel.

[29] A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztés büntetésekbe Btk. 92.§ (1), (2) bekezdésén alapul.

[30] A másodfokú eljárásban a III.r. vádlott védőjének közreműködése folytán felmerült bűnügyi költséget a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján a III.r vádlott viseli.

Győr, 2020. szeptember 16.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Dr. Csák Csilla sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Székesfehérvári Törvényszék 4.B.13/2020/23. számú ítélete Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r. és III. rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerős.

Győr, 2020. szeptember 16.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke